

Varoitus ja rohkaisu Raamatussa

Nyt on tarkoitukseni käsitellä tätä laajaa aihetta hyvin lyhyesti yhden puheenvuoron verran. Toivoisin joskus voivani perehtyä aiheeseen niin, että voisin pitää siitä muutaman puheen sarjan.

Ennen kuin lähdän yhteenkään varsinaiseen Raamatun paikkaan tai etsimään mitään lähdeoteoksista, mietin itse mikä on olennaista aiheen kannalta.

Perusta kaikelle varoitukselle ja rohkaisulle löytyy Raamatun sanasta. 1 Kor. 13: 6 kertoo rakkaudesta näin: se *”ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa”*. Vääryydestä ja valheesta varottaminen yhdistetään tätä kautta nimenomaan rakkauteen. Ihmiset yhdistävät sen usein rakkaudettomuuteen.

Nousee mieleen myös se seikka, että rohkaisu tai lohdutus on Raamatussa usein varoittamisen rinnalla. Se voi olla samanaikaisesti tai esimerkiksi varoituksen jälkeen. Usein tällöin varoituksen sana on herättänyt oikeaa murhetta kuulijoissaan ja he tarvitsevat lähelle tulevaa lohdutusta.

Lohdutus ja rohkaisu osoittaa usein Kristukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä.

Vielä mieleeni nousee ajatus siitä, että Vanhan testamentin kirjoissa rohkaisu osoitti usein eteenpäin kohti tulevaa Messiaista. Se oli ennustusta siitä, että Vapahtaja on syntyvä maailmaan. Uuden testamentin rohkaisu ja lohdutus perustui usein jo siihen mitä Jeesuksen ristinkuolema ja ylönousemus merkitsee Häneen uskoville.

Mistä varoitamme?

Nykyisin ei juuri puhuta epäjumalista. Raamattu puhuu niistä. Kaikki ei-oikeat uskonnot johtavat välttämättä palvelemaan epäjumalia. Se voi olla sitä, että jumaloimme itseämme ja omia mielikuviamme tai myös toisia ihmisiä. Se voi olla sitä, että rakastamme väärällä tavalla maailmaa, sen nautintoja, rahaa ja tavaraa.

Moni uskonto pohjautuu monistiseen ykseysajatteluun, jossa ei voi erottaa toisistaan Pyhää Jumalaa, Luoja ja syntistä ihmistä. Lopulta tässä ajattelussa ihminen itse on pohjimmiltaan jumala ja sisimpään kääntymällä väitetään löytyvän ratkaisut elämän ja kuoleman kysymyksiin. Yksi yhteinen opillinen piirre on jälleensyntymiseen uskomisen. Eikö näistä asioista saisi sentään varoittaa?

Juuri filosofiset valaistukseen pyrkivät uskonnot ja uususkonnolliset liikkeet leviävät nyt Suomessakin. Näihin voisin lukea monet eri meditaatiot, joogan, Amma-liikkeen ja zen-buddhalaisuuden. Tähän samaan valhemaailmaan voi olla yhteydessä myös erilaisten hoidoiksi tai terapioiksi kutsuttujen asioiden kautta. Näitä voisi olla esimerkiksi reiki- tai shiatsuhoito. Näiden yhteydessä puhutaan valheellisesti energian välittämisestä tai tukosten hoidosta. Kuitenkin on kyse uususkonnollisuudesta ja New Agesta.

Varoitus Vanhassa testamentissa kohdistuu juuri edellä olevassa laajassa mielessä kaikkeen epäjumalanpalvelukseen. Uudessa testamentissa varoitettaessa puhutaan edellisen lisäksi siitä, mikä valheellisesti muistuttaa aitoa evankeliumia, mutta ei ole sitä. Samoin etenkin Paavali varoittaa siitä, että mitkään teot tai muut ulkonaiset asiat eivät pelasta ihmistä.

Kaiken harhan yhtenä tuntomerkkinä onkin keskittyminen ihmisen omiin suorituksiin ja henkiseen kehittymiseen.

Esikuvia varoittajista

Hesekiel sai Herralta hyvin vakavan kutsun toimia varoittajana oman kansansa parissa. Otan tähän näkyviin vain aloituslauseen Herran puheesta profeetalle.

Hes. 3: 17 kuuluu: *"Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani."*

Näiden sanojen jälkeen Herra puhui profeetalle, että jumalattoman tai eksyneen vanhurskaan veri voitaisiin vaatia profeetan kädestä, jos tämä ei olisi kuuliainen ja varoittaisi heitä. Varmaan jokainen meistä tämän ajan ihmisistä pelästyy tätä ajatusta. Näillä sanoilla Herra kuitenkin puhutteli profeetta Heselieltä. Sanat tuntuvat kovilta. Onhan kyse ihmisestä myös profeetan kohdalla. Ja jokainen ihminen on syntinen. Tämä muistetaan hyvin ainakin näin Uuden testamentin aikana. Jeesus on ollut ainoa synnitön.

Näin sanoi Johannes kirjeessään, 1 Joh.1:10: *"Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä."*

Paavali sanoi Room.3:23: *"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla."*

Varmaan ei ketään kutsuta nykyisin aivan vanhan testamentin profeettojen tavoin eri tehtäviin. Eikä meistä kenestäkään siihen olisi. Kuitenkin voimme ottaa omalle kohdalle rohkaisuna sen, että Raamattu puhuu aivan selkeästi varoittamisesta. Kukaan meistä kristityistä ei saa suhtautua välinpitämättömästi toisiin ihmisiin.

Moni on saanut Raamatun sanan äärellä kokea sisäisen kutsun varoittajan tehtävään. Tämä ei tarkoita tuomitsevaa ja arvostelevaa mielenlaatua. Se ei tarkoita kaikista asioista huolen kantamista. Kyse on aivan muusta. Se on jotain mitä Isä antaa lapsensa sydämelle rakkaudesta eksyviä ihmisiä kohtaan. Se on oikealla tavalla välittämistä ja paneutumista niihin asioihin, jotka vievät kanssaihmiä pois päin Jumalasta.

On myös hyvä, että varoittajan tehtävään on tullut vahvistus sanan äärellä. Silloin tietää, että ei ole liikkeellä omasta päänäpistä tai arvostelunhalusta. Näin saa lujuttua tehtävään. Herra antaa myös tehtävän tarvitseman suojan.

Ps.61: 4. *"Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan."*

Itse otan lapsekkaasti myös sen lohdun minkä seuraavat Hesekielille lausutut jakeet antavat. Enhän puhu juurikaan englantia ja vain vaivoin saan selvää vieraskielisestä kirjoituksesta. Samoin saan erittäin oppineilta teologeiltakin tylyjä vastauksia omasta mielestäni hyvinkin ystävällisiin yhteydenottoihin:

Hes. 3:

"5. Sillä ei sinua lähetetä outokielisen ja kankeapuheisen kansan tykö, vaan Israelin heimon tykö;"

"8. Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa. 9. Timantin kaltaiseksi, kiveä kovemmaksi minä teen sinun otsasi. Älä pelkää heitä äläkä arkaile heidän kasvojansa, sillä he ovat uppiniskainen suku."

On myös hyvä, että varoittajan tehtävään on tullut vahvistus Sanan äärellä. Silloin tietää, että ei ole liikkeellä omasta päähänpistosta tai arvostelunhalusta. Näin saa lujuttua tehtävään. Herra antaa myös tehtävän tarvitseman suojan.

Ps.61: 4. *"Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan."*

Sydämellä rohkaisun sana

Meillä nykyajan varoittajilla on sydämessä aina myös rohkaisun sana kuten se oli jo esimerkiksi profeetta Jesajallakin. Tässä Jeesus lainaa Jesajaa seuraavasti:

Luukas 4: 16-21: *"Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi lukemaan. Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna: "Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta." Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitettyt. Niin hän rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen."*

Voimmeko kuvitella tuon mahtavampaa lohdutusta ja rohkaisua? Monella tavoin kahleissa olevat ja ajan sumunkin sokaisemat vapautuvat ja saavat näkönsä. Syntiset armahdetaan. Herran Henki koskettaa evankeliumilla. Ristin ja ylösnousemuksen sanoma on todellista ja sen ulkopuolelle ei jää yksikään sitä tarvitseva.

Varoittavasta profeetasta

1 Kun.13:1-24:

1. Ja katso, Juudasta Beeteliin tuli Herran käskystä Jumalan mies, juuri kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä polttamassa uhreja. 2. Ja hän huusi alttaria kohti Herran käskystä ja sanoi: "Altтари, altтари, näin sanoo Herra: Katso, Daavidin suvusta on syntyvä poika, nimeltä Joosia. Hän on teurastava sinun päälläsi uhrikukkulapapit, jotka polttavat uhreja sinun päälläsi, ja sinun päälläsi tullaan polttamaan ihmisten luita." 3. Ja hän antoi sinä päivänä ennusmerkin, sanoen: "Ennusmerkki siitä, että Herra on puhunut, on tämä: alttari halkeaa, ja tuhka, joka on sen päällä, hajoaa." 4. Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanan, jonka hän huusi alttaria kohti Beetelissä, ojensi hän kätensä alttarilta ja sanoi: "Ottakaa hänet kiinni." Silloin hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut häntä vastaan, kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin. 5. Ja alttari halkesi ja tuhka hajosi alttarilta, niinkuin Jumalan mies Herran käskystä oli ennusmerkin antanut. 6. Silloin kuningas puhkesi puhumaan ja sanoi Jumalan miehelle: "Lepytä Herraa, Jumalaasi, ja rukoile minun puolestani, että minä voisin vetää käteni takaisin." Ja Jumalan mies lepytti Herraa; niin kuningas voi vetää kätensä takaisin, ja se tuli entiselleen. 7. Ja kuningas puhui Jumalan miehelle: "Tule minun kanssani kotiini virkistämään itseäsi; minä annan sinulle lahjan." 8. Mutta Jumalan mies sanoi kuninkaalle: "Vaikka antaisit minulle puolet linnastasi, en minä tulisi sinun kanssasi. Tässä paikassa en minä syö leipää enkä juo vettä. 9. Sillä niin käski minua Herra sanallansa, sanoen: Älä syö leipää, älä juo vettä äläkä palaa samaa tietä, jota olet tullut." 10. Ja hän meni toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin. 11. Mutta Beetelissä asui vanha profeetta; ja hänen poikansa tuli ja kertoi hänelle kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli tehnyt Beetelissä ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet sen isällensä, 12. kysyi heidän isänsä heiltä, mitä tietä hän oli mennyt. Ja hänen poikansa olivat

nähneet, mitä tietä Juudasta tullut Jumalan mies oli lähtenyt. 13. Silloin hän sanoi pojilleen: "Satuloikaa minulle aasi." Ja kun he olivat satuloineet hänelle aasin, istui hän sen selkään 14. ja lähti Jumalan miehen jälkeen ja tapasi hänet istumassa tammen alla. Ja hän kysyi häneltä: "Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?" Hän vastasi: "Minä." 15. Hän sanoi hänelle: "Tule kanssani minun kotiini syömään." 16. Hän vastasi: "En voi palata enkä tulla sinun kanssasi, en voi syödä leipää enkä juoda vettä sinun kanssasi tässä paikassa, 17. sillä minulle on tullut sana, Herran sana: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä, älä myöskään tule takaisin samaa tietä, jota olet mennyt.'" 18. Hän sanoi hänelle: "Minäkin olen profeetta niinkuin sinä, ja enkeli on puhunut minulle Herran käskystä, sanoen: 'Vie hänet kanssasi takaisin kotiisi syömään leipää ja juomaan vettä.'" Mutta sen hän valhetteli hänelle. 19. Niin tämä palasi hänen kanssansa ja söi leipää ja joi vettä hänen kodissaan. 20. Mutta heidän istuessaan pöydässä tuli Herran sana profeetalle, joka oli tuonut hänet takaisin. 21. Ja hän huusi Juudasta tulleelle Jumalan miehelle, sanoen: "Näin sanoo Herra: Koska sinä olet niskoittelut Herran käskyä vastaan etkä ole noudattanut sitä määräystä, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antoi, 22. vaan olet palannut syömään leipää ja juomaan vettä siinä paikassa, josta sinulle oli sanottu: 'Älä siellä syö leipää äläkä juo vettä', niin älköön sinun ruumiisi tulko isiesi hautaan." 23. Ja kun hän oli syönyt leipää ja juonut, satuloi hän aasin profeetalle, jonka hän oli tuonut takaisin. 24. Kun tämä oli lähtenyt, kohtasi hänet leijona tiellä ja tappoi hänet. Ja hänen ruumiinsa oli pitkänään tiellä, ja aasi seisoi hänen vieressään, ja leijona seiso ruumiin ääressä. 25. Ja katso, siitä kulki ohitse miehiä, ja he näkivät ruumiin pitkänään tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin ääressä. He menivät ja puhuivat siitä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui. 26. Kun profeetta, joka oli palauttanut hänet tieltä, kuuli sen, sanoi hän: "Se on se Jumalan mies, joka niskoitteli Herran käskyä vastaan. Sentähden Herra on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli hänelle puhunut." 27. Ja hän puhui pojilleen, sanoen: "Satuloikaa minulle aasi." Ja he satuloivat. 28. Ja hän lähti ja löysi hänen ruumiinsa, joka oli pitkänään tiellä, ja aasin ja leijonan seisomasta ruumiin ääressä; leijona ei ollut syönyt ruumista eikä myöskään ruhjonut aasia. 29. Niin profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja vei sen takaisin; ja vanha profeetta tuli kaupunkiin pitämään valittajaisia ja hautaamaan häntä. 30. Ja hän pani ruumiin omaan hautaansa; ja he pitivät valittajaiset hänelle ja huusivat: "Voi, minun veljeni!" 31. Ja kun hän oli haudannut hänet, sanoi hän pojilleen näin: "Kun minä kuolen, niin haudatkaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu, ja pankaa minun luuni hänen luittensa viereen. 32. Sillä toteutuva on sana, jonka hän Herran käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkulatemppeleitä vastaan." 33. Ei tämänkään jälkeen Jerobeam kääntynyt pahalta tieltään, vaan teki taas uhrikukkulapapeiksi kaikenkaltaisia miehiä kansan keskuudesta. Kuka vain halusi, sen hän vihki papin virkaan, ja niin siitä tuli uhrikukkulapappi. 34. Ja tällä tavalla tämä tuli synniksi Jerobeamin suvulle ja syyksi siihen, että se hävitettiin ja hukutettiin maan päältä.

1 KUN.13:1 selitys

Siinä eletään aikaa, jolloin Israelin kansa oli jakautuneena. Juudassa Jerusalemissa palveli elävää Jumalaa pieni vähemmistö, oliko se kaksi heimoa? Beetel edusti epäjumalanpalvelusta ja toisaalta myös sitä, että valtio ja uskonnonharjoitus oli yhdistyneenä.

Jumala lähetti profeetan varoittamaan ennen muuta väärästä uskonnonharjoituksesta vastaavia henkilöitä. Heillähän on suuri vastuu siitä, mihin kansa uskoo. Sieltä kuului ilmeisesti myös rukouksia Jumalan korviin ja sydämelle. Jumala suojasi profeetan tässä tehtävässä täydellisesti. Häntä vastaan ei voinut ojentaa kättäkään.

Jumala oli antanut käskyn profeetalle palata toista tietä takaisin. Tässä hänet harhautti itseään profeetaksi kutsuva henkilö. Juuri nyt on paljon vääriä profeettoja. Heitä ei tule kuulla, vaan ainoastaan Jumalan sanaa. Vaikka olemme pieniä ihmisiä, niin saamme rinnastaa itsemme profeetan asemaan ja oppia tästä Raamatun paikasta.

Samaa tietä palaaminen tarkoittaa sitä, että palataan entisiin asioihin, yhteyksiin. Ajatellaan ehkä mielessä, että nyt on kaikki toisin. Voin palata samaa tietä.

Minulla tämä tarkoittaa konkreettisesti esim. Tuomasyhteisöä, yhteiskristillisiä tilaisuuksia, KRS:ää. Jollakin toisella se tarkoittaa jotain muuta.

Tärkeintä on se, että aina kysymme Jumalan edessä uutta tietä, jonka Hän itse on luvannut avata. Tämä on vapautta monessa hyvässä mielessä.

Kielto syödä tai juoda Beetelissä on selvä. Emme saa osallistua mihinkään hengelliseen yhteyteen niiden kanssa, joissa vaikuttaa väärä henki. Tämä ei koske luonnollisesti normaaleja yhteyksiämme sukulaisiimme ja lähipiiriimme. Kyse on nyt siitä, että profeetalla oli tehtävä varoittaa väärässä harhautuneessa hengellisyydessä kulkijoita. Hän ei voi samalla olla hieromassa sopua ja yhteyttä ja varoittaa. Varoittaja lähetettiin ulkopuolelta. Hänen on pysyttävä hengellisesti ulkopuolisena tässä tehtävässään.

Leijona kuvaa näitä henkivaltoja ympärillämme, kun kuljemme Jumalan asioilla. Jos palaamme vanhaa tietä tai ryhdymme aterialle varoittamiemme tahojen kanssa, vihollisvoimat saavat meissä otteen. Jumalan ohje oli suojaksi. Se ei ollut rangaistukseksi.

VAROITTAMINEN JA ROHKAISU JESAJASSA:

Profeetta varoittaa kansaa liittoutumasta vieraiden valtojen kanssa ja kehottaa sitä kääntymään, pysymään rauhallisena ja osoittamaan luottamusta, 30:15:

”Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne; mutta te ette tahtoneet”

Jesaja ei esiinny vain tuomioprofeettana, vaan hän julistaa myös lohdutusta ja pelastusta. Jes.11: 1-10: *”Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällänsä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side. Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa. Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, ja jalopeura syö rehua kuin raavas. Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa kätensä myrkkyliskon luolaan. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä paha eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. Sinä päivänä pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja hänen asumuksensa on oleva kunnia täynnä.”*

Jesajan sanomaa tulevasta Messiaasta ja Hänen iankaikkisesta valtakunnastaan voidaan luonnehtia VT:n jouluevankeliumiksi. Jesajan kirja sisältää myös Raamatun selvimmät ja valtavimmat messiasprofetiat. Kirjan alkupuolella on sanoma neitsyestä, joka on synnyttävä

Immanuelin, 7:14: *”Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.”*

Jesajan kirjan loppupuolella ennustetaan Herran kärsivän Palvelijan sovituskoulemasta. Lukua 53 pidetään Vanhan testamentin profetioiden huipentumana.

Uuden testamentin puolelta otan seuraavat lohdutuksen paikat:

1 Piet.3:18: *”Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö...”*

Hebr.2:18: *”Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.”*

1 Joh.4:18: *”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.”*

Suurin lohtu on se, että Kristus kärsi kuoleman minunkin syntieni tähden. Kuitenkin tässä maailmassa ollessamme, välillä pelkäämme ja välillä olemme kiusattuja. Tällöin on hyvä muistaa, että saamme aina turvallisesti paeta Jeesuksen lähelle ja suojiin. Häneltä riittää rakkautta ja ymmärrystä sekä apua meille pienille ihmisille.

Ceta Lehtniemi